

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כג
מ"ט?													⋈	ג
משום נקלה.													⋈	ג
מנין לרצועה שהיא של עגל? דכתיב: (דברים כ"ה) ארבעים יכנו, וסמך ליה: (דברים כ"ה) לא תחסום שור בדישו.	רב ששת משום רבי אלעזר בן עזריה:												⋈	ג
מנין ליבמה שנפלה לפני מוכה שחין שאין חוסמין אותה? דכתיב: לא תחסום שור בדישו, וסמך ליה: (דברים כ"ה) כי ישבו אחים יחדו וגו'.	רב ששת משום רבי אלעזר בן עזריה:												⋈	ג
כל המבזה את המועדים כאילו עובד עכו"ם, דכתיב: (שמות ל"ד) אלהי מסכה לא תעשה לך, וסמך ליה: (שמות ל"ד) את חג המצות תשמור.	רב ששת משום רבי אלעזר בן עזריה:												⋈	ג
כל המספר לשון הרע, וכל המקבל לשון הרע, וכל המעיד עדות שקר - ראוי להשליכו לכלבים, דכתיב: (שמות כ"ב) לכלב תשליכון אותו, וסמך ליה: (שמות כ"ג) לא תשא שמע שוא וגו', קרי ביה נמי לא תשיא.	רב ששת משום רבי אלעזר בן עזריה:												⋈	ג
ושתי רצועות וכו'.													⋈	ג
של חמור.													⋈	ג
(ישעיהו א') ידע שור קוננה וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע וגו' - אמר הקב"ה: יבא מי שמכיר אבוס בעליו, ויפרע ממי שאינו מכיר אבוס בעליו.	כדדריש ההוא גלילאה עליה דרב חסדא:												⋈	ג
ידה טפח וכו'.													⋈	ג
שמע מינה: כל חד וחד לפום גביה עבדינן ליה.	אביי:												⋈	ג
אם כן, נפיש להו רצועות טובא	אמר ליה רבא:												⋈	ג
אבקתא אית ליה, כי בעי מיקטר ביה, כי בעי מרפה בה.	אלא אמר רבא:												⋈	ג
מלקין אותו וכו'.													⋈	ג
מנא הני מילי?													⋈	ג
דאמר קרא: (דברים כ"ה) והפילו השופט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר, רשעה אחת מלפניו, שתי רשעיות מאחריו.	רב כהנא:												⋈	ג
אין מלקין אותו וכו'.													⋈	ג
מנין לרצועה שהיא מוכפלת? שנאמר: והפילו.	רב חסדא אמר רבי יוחנן:												⋈	ג
והא מיבעי ליה לגופיה													⋈	ג
א"כ, לכתוב קרא יטיהו, מאי הפילו? ש"מ תרתי.													⋈	ג
המכה - מכה בידו.													⋈	ג
אין מעמידין חזנין אלא חסירי כה ויתירי מדע	תנו רבנן: [ת"ק]												⋈	ג
אפילו חסירי מדע ויתירי כה.	רבי יהודה:												⋈	ג
כוותיה דרבי יהודה מסתברא, דכתיב: (דברים כ"ה) לא יוסיף פן יוסיף - אי אמרת בשלמא חסירי מדע, היינו דצריך לאזהורי, אלא אי אמרת יתירי מדע, מי צריך לאזהורי?	רבא:												⋈	ג
ורבנן?													⋈	ג
אין מזרזין אלא למזרו.	[רבנן]												⋈	ג
כשהוא מגביה - מגביה בשתי ידיו, וכשהוא מכה - מכה בידו אחת, כי היכי דליתה מדידיה.	תנא:												⋈	ג
והקורא קורא כו'.													⋈	ג
הגדול שבדיינין קורא, השני מונה, והשלישי אומר הכהו.	תנו רבנן:												⋈	ג

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בזמן שמכה מרובה - מאריך, בזמן שמכה מועטת - מקצר.												♣
חוזר לתחלת המקרא	והא אנן תנן:											♣
מצוה לצמצם, ואי לא צמצם - חוזר לתחלת המקרא.												♣
מכה רבה - אין לי אלא מכה רבה, מכה מועטת מנין? ת"ל: לא יוסיף אם כן, מה תלמוד לומר מכה רבה? לימד על הראשונות שהן מכה רבה.	תנו רבנן:											♣
נתקלקל וכו'.												♣
אחד האיש ואחד האשה בריעי ולא במים, דברי רבי מאיר	תנו רבנן: [רבי מאיר]											♣
האיש בריעי והאשה במים	רבי יהודה:											♣
אחד האיש ואחד האשה בין בריעי בין במים.	חכמים:											♣
אחד האיש ואחד האשה בריעי	והתניא, רבי יהודה											♣
שניהן שוין בריעי.	רב נחמן בר יצחק:											♣
כפתוהו ורץ מכית דין - פטור.	שמואל:											♣
קלה, בין בראשונה בין בשניה - פטורין אותו. נפסקה רצועה, בשניה - פטורין אותו, בראשונה - אין פטורין אותו	מיתבי:											♣
אמאי? להוי כרץ												♣
התם רץ, הכא לא רץ.												♣
אמדהו לכשילקה יקלה - פטורין אותו, לכשיצא מבית דין יקלה - מלקין אותו ולא עוד, אלא אפילו קלה בתחלה - מלקין אותו, שנאמר: (דברים כ"ה) והכחו וגו' ונקלה, ולא שלקה כבר בבית דין.	ת"ר:											♣
כל חייבי כריתות שלקו - נפטרו ידי כריתתם, שנאמר: (דברים כ"ה) ונקלה אחיך לעיניך, כשלקה הרי הוא כאחריך, דברי רבי חנניה בן גמליאל.	[רבי חנניה בן גמליאל]											♣
מה אם העובר עבירה אחת - נוטל נפשו עליה, העושה מצוה אחת - על אחת כמה וכמה שתנתן לו נפשו.	ואמר רבי חנניה בן גמליאל:											♣
ממקומו הוא למד, שנאמר: (ויקרא י"ח) ונכרתו הנפשות העושות וגו', ואומר: (ויקרא י"ח) אשר יעשה אותם האדם וחי בהם, הא כל היושב ולא עבר עבירה - נותנין לו שכר כעושה מצוה.	רבי שמעון:											♣
הרי הוא אומר: (דברים י"ב) רב חזק לבלתי אכול (את) הדם כי הדם הוא הנפש וגו', ומה אם הדם שנפשו של אדם קצה ממנו - הפורש ממנו מקבל שכר, גזל ועריות שנפשו של אדם מתאוה להן ומחמדתן - הפורש מהן על אחת כמה וכמה שיוכה לו ולדורותיו ולדורות דורותיו עד סוף כל הדורות.	ר"ש בר רבי:											♣
רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר: (ישעיהו מ"ב) ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר.	רבי חנניה בן עקשיא:											♣
הלוקין עליו חבריו על רבי חנניה בן גמליאל.	רבי יוחנן:											♣
אין בין שבת ליום הכפורים - אלא שזה זדונו בידי אדם, וזה זדונו בהכרת	רב אדא בר אהבה אמרי בי רב, תנינן:											♣
ואם איתא, אידי ואידי בידי אדם הוא												♣
הא מני? רבי יצחק היא	רב נחמן:											♣
מלקות בהיבי כריתות ליכא	דאמר: [רבי יצחק]											♣
חייבי כריתות בכלל היו, ולמה יצאת כרת באחותו? לדונו בכרת ולא במלקות.	דתניא, רבי יצחק:											♣
אפילו תימא רבנן, זה עיקר זדונו בידי אדם, וזה עיקר זדונו בידי שמים.	רב אשי:											♣
הלכה כר' חנניה בן גמליאל.	רב אדא בר אהבה אמר רב:											♣
מאן סליק ליעילא ואתא ואמך?	רב יוסף:											♣

disputants-חולקים-* ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שלשה דברים עשו ב"ד של מטה והסכימו ב"ד של מעלה על ידם	אמר ליה אבוי, אלא הא דאמר רבי יהושע בן לוי:											בג
מאן סליק לעילא ואתא ואמר? אלא קראי קא דרשינן, ה"נ קראי קא דרשינן.												בג
שלשה דברים עשו ב"ד של מטה והסכימו ב"ד של מעלה על ידם, אלו הן: מקרא מגילה, ושאלת שלום בשם, והבאת מעשר.	גופא, א"ר יהושע בן לוי:											בג
מקרא מגילה, דכתיב: (אסתר ט') קימו וקבלו היהודים. קיימו למעלה מה שקבלו למטה.												בג
ושאלת שלום, דכתיב: (רות ב') והנה בועז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים ה' עמכם, ואומר: (שופטים ו') ה' עמך גבור החיל.												בג
מאי ואמר?												בג
וכי תימא, בועז הוא דעביד מדעתיה, ומשמיא לא אסכימו על ידו, ת"ש: ואומר ה' עמך גבור החיל.												בג
הבאת מעשר, דכתיב: (מלאכי ג') הביאו את כל המעשר אל בית האוצר והיה טרף בביתי ובחונני נא בזאת אמר ה' צבאות אם לא אפתח לכם את ארובות השמים והריקותי לכם ברכה עד בלי די.												בג
מאי עד בלי די?												בג
עד שיבלו שפתותיכם מלומר די.	רמי בר רב:											בג
בג' מקומות הופיע רוח הקודש: בבית דינו של שם, ובבית דינו של שמואל הרמתי, ובבית דינו של שלמה.	רבי אלעזר:											בג
בבית דינו של שם, דכתיב: (בראשית ל"א) וכר יהודה ויאמר צדקה ממני, מנא ידע? דלמא כי היכי דאזל איהו לגבה, אזל נמי אינש אחרינא לגבה יצאת בת קול ואמרה: ממני יצאו כבושים.												בג
בבית דינו של שמואל, דכתיב: (שמואל א' י"ב) הנני ענו כי נגד ה' ונגד משיחו את שור מי לקחתי ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו ויאמר עד ה' ועד משיחו כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד, ויאמר ויאמרו מיבעי ליה יצאת בת קול ואמרה: אני עד בדבר זה.												בג
בבית דינו של שלמה, דכתיב: (מלכים א' ג') ויען המלך ויאמר תנו לה את הילד החי והמת לא תמיתוהו (כ) היא אמו, מנא ידע? דלמא איערומא מיערמא יצאת בת קול ואמרה: היא אמו.												בג
ממאי? דלמא יהודה, כיון דחשיב ירחי ויומי ואיתרמי, דחזינן - מחזקינן, דלא חזינן - לא מחזקינן. שמואל נמי, כולהו ישראל קרי להו בלשון יחידי, דכתיב: (ישעיהו מ"ה) ישראל נושע בה. ◊ שלמה נמי, מדהא קא מרחמתא והא לא קא מרחמתא אלא גמרא.	רבא:											בג
שש מאות ושלוש עשרה מצות נאמרו לו למשה, שלש מאות וששים וחמש לאוין כמנין ימות החמה, ומאתים וארבעים ושמונה עשה כנגד איבריו של אדם.	דרש רבי שמלאי:											בג
מאי קראי? (דברים ל"ג) תורה צוה לנו משה מורשה, תורה בגימטריא שית מאה וחד סרי הוי, אנכי ולא יהיה לך הגבורה שמענום.	רב המנונא:											בג